

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับพ่อ: อรุณสวัสดิ์ (Good morning) เกี่ยวกับความรู้แล้วปรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง
- คำถาม:** อะไรคือจรรยาละถึงที่ถูกต้องแม่นยำ? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกถึงสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำคือการจดจำพ่อด้วยความมอดกลั่น ความเป็นผู้ใหญ่ และความเข้าใจอย่างมาก ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำจะได้รับกระแสที่มากกว่าและภาระบาปของพวกเขาจะเฝ้าแต่ลดลง ดวงวิญญาณเช่นนี้จะเฝ้าแต่กลับมาสโตประธาน และช่วงชีวิตของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น พวกเขาจะได้รับไฟส่องทางจากพ่อด้วยเช่นกัน

โอมซานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน สิ่งเดียวกันใช้ได้กับลูก นั่นคือ ลูกๆ ดวงวิญญาณ ก็เป็นตัวของความสงบ ศาสนาตั้งเดิม ของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดก็คือความสงบ ลูกมาที่นี้จากดินแดนแห่งความสงบ แล้วเข้ามาสู่การ ‘พูดคุย’ นี้ลูกได้รับอวยวะทางร่างเหล่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง เป็นแต่ร่างกายที่ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ใช่ผู้สร้างกาย พ่อต้องมาเพื่อพบปะลูกต่อหน้าเป็นการส่วนตัว ตัวอย่างเช่น เด็กๆ ที่ลูกสร้างจากพ่อของเขายังไม่พูดว่าพวกเขาได้มาจากอาณาเขตสูงสุดและได้มาเกิดและได้มาพบปะแม่และพ่อ(ทางร่าง)ของเขา แม้ว่าดวงวิญญาณใหม่เข้ามาในร่างของคนอื่นหรือดวงวิญญาณที่เก่ากว่าเข้ามาในร่างของบางคนก็จะไม่กล่าวว่างูดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อพบปะแม่และพ่อ ดวงวิญญาณได้รับแม่และพ่อโดยอัตโนมัติ ที่นี้ นี่คือนางสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า : พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดและเวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งเพราะพ่อเน้นเติมไปด้วยความรู้ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สอนราชาโยคะ บทบาทของพระเจ้านั้นไม่ใช่บทบาทของดวงวิญญาณกฤษณะ บทบาทของแต่ละคนเป็นของเขาเอง บทบาทของพระเจ้าเป็นของท่านเอง เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจว่าละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์เพียงใด หากลูกเพียงแต่จดจำว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนั้นก็กลับมามั่นคงว่าลูกจะไปสู่ยุคทอง ในเวลานี้ลูกนั้นอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่บ้านของลูกและดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ภายในลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย โอโฮ! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อให้ความรักอย่างมากมายแก่ลูก ไม่ใช่ว่าท่านเพียงแต่สอนลูกในรูปของครูแล้วกลับบ้าน ท่านคือพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกควรมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อผู้ที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์และเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกตื่นแต่เช้าตรู่ ก่อนอื่นใดลูกควรพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” (*Good morning*) แก่ชีพบบา ยิ่งลูกจดจำท่านด้วยความรักมากเพียงใด ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขมากตามนั้น ลูกๆ ต้องถามหัวใจของลูกว่า: นั้นจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหลังจากตื่นแต่เช้าตรู่มากเพียงใด? ผู้คนทำบคติในตอนเช้าพวกเขากราบไหว้บูชาด้วยความรักอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้จดจำพ่อจากส่วนลึกภายในหัวใจของเขาด้วยความรักมากเพียงนั้น หากลูกตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” (*Good morning*) กับบาบาและไตร่ตรองความรู้ปรอทของความสุขของลูกจะสามารถขึ้นสูง หากลูกไม่พูดว่า “อรุณสวัสดิ์” (*Good morning*) กับพ่อภาระของบาปจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้ลูกหารายได้ที่สำคัญมากเพื่ออนาคตรายได้นี้จะประโยชน์กับลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงด้วยความมอดกลั่น ความเป็นผู้ใหญ่ และความเข้าใจอย่างมากมาย ในคำพูดทั่วไป แม้ว่าลูกพูดว่าลูกจดจำบาบาอย่างใหญ่หลวง สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่จดจำพ่อกว่านั้นได้รับกระแสมากกว่าเพราะการจดจำระลึกถึงนำมาซึ่งการจดจำระลึกถึง มีสองสิ่งคือโยคะและความรู้ วิชาของโยคะนั้นแยกออกไปเป็นวิชาที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นไปด้วยโยคะที่ดวงวิญญาณกลับมาสโตประธาน หากปราศจากการจดจำระลึกถึงก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะกลับมาสโตประธาน ถ้าลูกจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกจะได้รับกระแสโดยอัตโนมัติและกลับมามีพละนาถยัตี ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกันผ่านกระแสนั้น เมื่อลูกๆ จดจำบาบา ท่านให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา พ่อให้สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ลูก ลูกที่สุดแสนหวาน จดจำอย่างมั่นคงว่าชีพบบากำลังสอนลูก ชีพบบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยเช่นกัน ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสหมายถึงท่านให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก บาบานั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง ท่านนั่งและสอนลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ท่านกำลังสอนเราผ่านดาต้า บาบานั้นอ่อนหวานอย่างยิ่งและท่านให้ความรัก

อย่างมากมายแก่เรา ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่เรา ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและจดจำวงจร หัวใจของคุณควรถูกกำหนดไว้ในวงจรจักรกลถึงพ่อ คุณควรถูกรบกวนจากการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเพราะคุณได้รับมรดกที่ใหญ่อย่างยิ่งจากพ่อ คุณแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองว่าฉันมีความรักต่อพ่อกี่เท่าไร? มากเท่าไรที่ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวฉัน? ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ มากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะมากตามนั้นลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นดอกไม้จากหนามและสโตประธาน เมื่อลูกได้กลายเป็นดอกไม้ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ สวนดอกไม้คือสวรรค์ ผู้ที่เปลี่ยนหนามมากมายให้เป็นดอกไม้ฉันกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เคยทิ่มแทงผู้ใด ความโกรธคือหนามที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้คนมากมาย ในเวลานี้ลูกได้ก้าวห่างจากโลกของหนามและอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในเวลานี้เช่นที่คนสวนวางดอกไม้ไว้ในภาชนะที่แยกออกไป ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ ดอกไม้ของยุคแห่งการบรรจบพบกันได้ถูกวางไว้แยกออกไปแล้ว ลูกๆ ดอกไม้ก็จะไปสู่สวรรค์และหนามของยุคเหล็กก็จะถูกเผาไป ลูกที่แสนหวานรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อเหนือโลก ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริง ผู้ที่มีความรักอย่างสมบูรณ์ต่อบัพดาจะมีความสุขอย่างมากมายว่าพวกเขากำลังกลายเป็นนายของโลก ใช่ เป็นไปด้วยความเพียรพยายามที่ลูกกลายเป็นนายของโลกไม่ใช่เพียงแต่ด้วยการพูดถึงสิ่งนั้น ผู้ที่เป็นลูกพิเศษ ผู้เป็นที่รักนั้นจะจดจำเสมอว่าพวกเขากำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิเดียวกันเหล่านั้นเพื่อตนเองอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน ยิ่งลูกให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายเท่าไรลูกจะได้รับผลตอบแทนมากตามนั้น หากลูกชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกต้องเติมอารมณ์ของคุณด้วยเพชรพลอยของความรู้และให้ท่านสิ่งเหล่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้เพชรพลอยเต็มถาดแก่ลูก ผู้ที่ให้ท่านเพชรพลอยเหล่านี้เป็นที่รักของทุกคน ลูกควรมีความสุขอย่างมากมายในตนเอง ลูกที่รู้จักจะพูดว่า: พวกเราจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากบาบา พวกเขาเกาะเกี่ยวกับพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขามีความรักอย่างมากมายต่อพ่อเพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาได้พบพ่อผู้ให้ชีวิตแก่พวกเขา ท่านให้พรของความรู้เช่นที่ว่าลูกเปลี่ยนจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นอย่างสิ้นเชิง ลูกกลับมาฉันจากเดิมไร้อำนาจ ท่านเติมเต็มคลังสมบัติของคุณมากเท่าที่ลูกจดจำพ่อกี่เท่าตามนั้นก็จะมีความแข็งแรง เมื่อเข้มนั้นสะอาดเข้มนั้นก็ถูกดึงเข้าหาแม่เหล็ก สนิมมันจะเฝ้าแต่ถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว เช่นที่ภรรยาที่มีความรักอย่างมากมายต่อสามีของเธอ ดังนั้นในเวลานี้ลูกถูกหมั้นหมายแล้วเช่นกัน ความสุขของการหมั้นหมายนั้นเคยลดน้อยลงหรือไม่ ซิบบาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวานลูกหมั้นหมายกับพ่อแล้ว ไม่ใช่กับบรรพมา เมื่อการหมั้นหมายของลูกได้กลับมามั่นคง ลูกควรถูกรบกวนจากการจดจำระลึกถึงท่าน พ่ออธิบายว่า: ลูกที่แสนหวาน อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำความผิดพลาด เป็นผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นประภาคาร ด้วยการกลายเป็นผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะพัฒนาการฝึกฝนได้ดีมาก แล้วจะเป็นราวกับว่าลูกได้กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครู ดังนั้นนี่คือธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ทำให้ทุกคนเป็น ผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเอง เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก เหตุนี้เองบาบาถามลูกเสมอว่า: ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นอย่างเป็นผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเองหรือไม่? พ่อคือผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อพาคนที่แสนหวานกลับบ้านโดยปราศจากลูกที่แสนหวาน แม้กระทั่งพ่อก็รู้ลึกกระวนกระวาย เมื่อเวลามาถึงพ่อก็กระวนกระวายว่าเวลานี้พ่อควรไป! ลูกกำลังเรียกหาอย่างมากมายและมีความสุขอย่างยิ่ง บาบามีเมตตา ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และจากที่นั่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขด้วยตนเอง พ่อจะไม่เป็นมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ลูกดวงวิญญาณจะกลับไปตามสภาพของลูกเอง ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยทางจิตนี้ พวกเราคือนักเรียนของพระเจ้า พวกเรากำลังศึกษาเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นั่นคือ เพื่อกลายเป็นนายของโลก ด้วยสิ่งนี้ เราได้รับปริญญาทั้งหมดของพลาณัมัย ของการศึกษา พวกเราศึกษาความรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของเรา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกี่ยวกับอาหาร กระทรวงที่ดินและกระทรวงสิ่งก่อสร้าง ทั้งหมดนั้นรวมไว้ในสิ่งนี้ ลูกคือขุนคลังที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถมีสมบัติที่มีค่าที่เหลือประมาณเช่นที่ลูกมี ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้และมีความสุขซึ่งทางจิต พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานว่า: เมื่อลูกกำลังให้คำบรรยายหรืออธิบายแก่บางคนในการชุมนุมแล้วจงพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามลูกสามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้เมื่อลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ลูกบางคนนั้นอ่อนแออย่างยิ่งในประเด็นนี้ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วสิ่งที่ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นนั้นจะมีผลกระทบ ลูกไม่ควรพูดมากเกินไป หากลูกอธิบายแม้กระทั่งเล็กน้อยในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะยิ่งตรงเป้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ อดีตคืออดีต ก่อนอื่นใดเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง หากลูกเองไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงแล้วเฝ้าแต่บอกผู้อื่น การคดโกงนี้ไม่สามารถดำเนินไปภายในหัวใจของลูกจะกีดกร่อนลูกอย่างแน่นอน หากลูกไม่ได้มีความรักอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อลูกก็ไม่ทำตามศรัทธา ไม่มี

ใครอื่นสามารถให้คำสอนที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวานในเวลาที่มีโลกเก่านี้ ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แล้วสติปัญญาของลูกก็จะเชื่อมโยงกับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก ขณะที่จดจำพ่อ ลูกต้องไปหาพ่อ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับไปเพราะนั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้ถูกทำขึ้นด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งห้าจึงรั้งลูกให้อยู่ที่นั่นเพราะเป็นราวกับว่าดวงวิญญาณได้รับสมบัติ นั่น และเหตุนี้เองจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย ในเวลานี้ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นนั้นและกลับบ้าน วัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในยุคทองร่างกายถูกสร้างขึ้นด้วยพลังของโยคะและวัตถุธาตุนั้นสโตประธานและเหตุนี้เองจึงไม่มีแรงดึงดูดหรือความทุกข์ใดๆ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ที่นี้พลังของวัตถุธาตุทั้งห้าดึงรั้งดวงวิญญาณและเหตุนี้เองจึงไม่มีหัวใจที่จะทิ้งร่างกาย มิฉะนั้น ก็ควรมีความสุขมากยิ่งขึ้น ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะทิ้งร่างของลูกเช่นที่ผมถูกดึงออกจากเนย ดังนั้นลูกต้องจับความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายและทุกสิ่งอื่นอย่างสมบูรณ์อย่างสิ้นเชิง ราวกับว่าลูกไม่ได้มีสายใยใดๆกับสิ่งนั้นเลย เพียงแต่ว่า: ในเวลานี้ฉันจะไปหาบาบา ลูกได้เตรียมกระเปาะและสัมภาระของลูกล่วงหน้าเพื่อที่จะส่งไป สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถไปกับลูกเพราะดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและร่างกายต้องถูกทิ้งไว้ที่นี้ บาบาได้ให้มิตของร่างใหม่แก่ลูกแล้ว ลูกจะได้รับประสาทราชวงที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเช่นนั้น ลูกต้องไม่เคยเหน็ดเหนื่อย ทั้งวันทั้งคืนลูกต้องหารายได้อย่างมากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ผู้ที่เอาชนะการหลับนอน จงจดจำพ่อผู้เดียวและไตร่ตรองความรู้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเก็บความลับของละครไว้ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาจะกลับมาเยือกเย็น และสงบ ลูกๆ มหาเรต๊ะจะไม่เคยขึ้นๆลงๆ หากลูกจดจำชีพบาบาท่านจะดูแลลูก พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และให้ทานความสงบแก่ลูก ลูกต้องให้ทานความสงบเช่นกัน ความสงบที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ของลูก นั่นคือ พลังโยคะจะทำให้ผู้อื่นเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ ลูกจะรู้ทันทีว่าบางคนเป็นของบ้านของลูกหรือไม่ ดวงวิญญาณจะถูกดึงอย่างรวดเร็วว่านี่คือบาบาของเรา ลูกต้องจับชีพจรด้วยเช่นกัน อยู่ในอาการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วมองดูว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ หากเขาเป็นของสกุลของลูกดวงวิญญาณจะนิ่งเงียบอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้นที่จะมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของสิ่งเหล่านี้ เมื่อลูกจดจำพ่อ ท่านก็รักลูก เป็นไปสำหรับดวงวิญญาณที่มีความรัก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเพียงผู้ที่ได้ทำบคตอย่างมากมายเท่านั้นที่จะศึกษามากที่สุด จากใบหน้าของเขา ลูกจะเฝ้าแต่มองเห็นว่าพวกเขามีความรักมากเพียงใดต่อพ่อ ดวงวิญญาณมองเห็นพ่อและพ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณ พ่อเข้าใจเช่นกันว่า: พ่อกำลังสอนดวงวิญญาณที่แสนเล็ก จด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังสอนพี่น้องของลูก แม้ว่าใบหน้าอาจจะบ่งชี้ใบหน้าของซิสเตอร์สายตาของลูกควรไปหาดวงวิญญาณ เพื่อที่สายตาของลูกไม่ไปสู่ร่างกายเลย นั่นคืออาศัยความเพียรพยายามอย่างมากมาย สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งและการศึกษานั้นสูงส่งอย่างยิ่ง หากลูกจะซึ้งน้ำหนัก ด้านของการศึกษานี้จะหนักมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้อดีตเป็นอดีต และก่อนอื่นใดปรับปรุงตนเอง ทำความเพียรพยายามที่จะเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้พูดมากเกินไป
2. เติบโตอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ ให้ทานสิ่งเหล่านั้นและกลายเป็นเครื่องมือให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย กลับมาได้รับความรักจากทุกคนและอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นที่รักของทุกคน ด้วยการจัดการ(handling)ที่สูงส่งและลูกต้องแม่นยำและได้รับพรจากทุกคน
พ่อไม่ได้มองเห็นความอ่อนแอของผู้ใด แต่ให้กำลังใจแก่พวกเขาว่า: ลูกได้เป็นของพ่อ ลูกเป็นของพ่อ และลูกจะเป็นของพ่อเสมอ จงทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน สร้างสายใยความสัมพันธ์กับทุกคนขณะมองดูคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา และความรักในสำนักเป็นดวงวิญญาณจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ พร้อมกันกับการเป็นที่รักของพ่อ ลูกจะได้รับความรักของทุกคน ที่ที่มีความรักในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะได้รับความรักปรารถนาดี และความรู้สึกร่วมมือจากทุกคนในรูปของพร สิ่งนี้เรียกว่าการจัดการ

ทางจิตวิญญาณที่ถูกต้องแม่นยำ
คติพจน์: โดยการเพ่งรวมความคิดที่สูงส่งของคุณ จงทำให้สติปัญญาที่เร่ร้อนของดวงวิญญาณมากมายมั่นคง นี่คื
งานรับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****